

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 105/2023
22.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Снежане Милетић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Алексинцу К 301/21 од 10.10.2022. године и Кв 293/22 од 06.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.02.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Снежане Милетић, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Алексинцу К 301/21 од 10.10.2022. године и Кв 293/22 од 06.12.2022. године и предмет враћа Основном суду у Алексинцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Алексинцу К 301/21 од 10.10.2022. године одлучено је да трошкови кривичног поступка настали пред Основним судом у Алексинцу, у предмету К 301/21 у укупном износу од 344.190,00 динара, падају на терет буџетских средстава суда и исти се имају исплатити окривљеном АА.

Решењем Основног суда у Алексинцу Кв 293/22 од 06.12.2022. године одбијена је жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Основног суда у Алексинцу К 301/21 од 10.10.2022. године, као неоснована.

Бранилац окривљеног АА– адвокат Снежана Милетић поднела је захтев за заштиту законитости против правноснажног решења Основног суда у Алексинцу Кв 293/22 од 06.12.2022. године, али из образложења поднетог захтева произилази да га подноси и против решења Основног суда у Алексинцу К 301/21 од 10.10.2022. године, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења и окривљеном досуди тражене трошкове.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву указује да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Наиме, из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Алексинцу К 301/21 од 31.08.2022. године одбијена оптужба према окривљеном АА због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ, услед одустанка јавног тужиоца од оптужбе. Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка, сходно члану 265. став 1. ЗКП, падају на терет буџетских средстава суда, те да ће о њиховој висини суд одлучити посебним решењем.

Решењем Основног суда у Алексинцу К 301/21 од 10.10.2022. године одлучено је о трошковима кривичног поступка и таксативно наведено за које процесне радње на име одбране окривљеног браниоцу припада награда и у којим износима, док је суд одбио да призна трошкове на име састава захтева браниоца окривљеног за разгледање и фотокопирање списка од 27.10.2021. године, на име судске таксе за разгледање и фотокопирање списка, обзиром да је бранилац био ангажован од почетка кривичног поступка, те трошкове увида и фотокопирања списка јер нису били нужни за вођење поступка, као и трошкове на име састава поднеска од 31.01.2021. године јер исти није поднет по налогу суда и није био нужан за вођење поступка.

Решењем Основног суда у Алексинцу Кв 293/22 од 06.12.2022. године одбијена је жалба браниоца окривљеног изјављена против решење истог суда К 301/21 од 10.10.2022. године као неоснована.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП, прописано је поред осталог, да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана 261. ЗКП, наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7. прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Тарифним броје 79. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је да за прегледање или разматрање списка предмета, адвокату припада 50% награде прописане за поднеске којима се покреће поступак чији списи се разматрају.

Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је и означено за које поднеске адвокату припада награда из Тарифног броја 1, док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50% од награде из тарифног броја 1, за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку.

Врховни касациони суд налази да је неоснован став суда да окривљеном не припадају трошкови поступка на име награде браниоцу за преглед и разматрање списка.

Овај став изнет у побијаним решењима је неоснован, јер је исти у супротности са одредбом става 1. Тарифног броја 79. АТ, којом је прописано да за прегледање или разматрање списка предмета адвокату припада 50% награде прописане за поднеске којима се покреће поступак чији списи се разматрају. Дакле, како бранилац окривљеног има право, да ради припремања одбране, изврши увид у списе предмета и да исте прегледа и разматра, што се у смислу оправданости процењује у сваком конкретном случају, те како му за то сходно Тарифном броју 79. став 1. АТ, припада награда, то су стога окривљеном у конкретном случају морали бити досуђени ови трошкови. Такође, подношење захтева за разгледање списка предмета и само разгледање списка представљају једну процесну радњу имајући у виду да је саставни део накнаде трошкова на име разгледање списка поднесак којим је то тражено.

Поред тога, Врховни касациони суд налази да је неоснован и став изнет у побијаним правноснажним решењима да окривљеном не припадају трошкови поступка на име награде браниоцу за састав захтева за фотокопирање списка од 27.10.2021. године и на име састава поднеска од 31.01.2021. године, којим је бранилац окривљеног обавестио суд о обустави рада АК Зајечар, којој бранилац припада и уз који је достављен доказ о обустави, са образложењем суда да нису били нужни за вођење поступка.

Овај став изнет у побијаним решењима је неоснован, јер је исти у супротности са одредбом става 2. Тарифног броја 4. АТ, којом је прописано да адвокату припада 50% од награде из тарифног броја 1, за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку. Дакле наведени поднесци се имају третирали као „остали поднесци“ у кривичном поступку и окривљеном су у конкретном случају морали бити досуђени и ови трошкови.

Такође, фотокопирање списка предмета је радња која се предузима у функцији одбране окривљеног и подразумева претходно плаћање таксе за фотокопирање списка, па су самим тим окривљеном морали бити досуђени и трошкови на име судсе таксе за фотокопирање списка.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, укинуо побијане одлуке и предмет вратио Основном суду у Алексинцу, на поновно одлучивање, како би надлежни орган отклонио повреду закона и других прописа на које је указано овом пресудом и у складу са одредбама ЗКП, донео одлуку у форми која је прописана процесним одредбама, тачније чланом 262. ЗКП и одлучио тиме и у складу са важећом Тарифом о наградама и накнади трошкова за рад адвоката.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног оспорава чињенични закључак суда да у списима предмета не постоји специјално пуномоћје, а што није дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић